

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 49 i 149 WE — Uboczna działalność zawodowa w charakterze wykładowcy u osoby prawnej prawa publicznego (uniwersytet) w zamian za wynagrodzenie, które może być uznane za zwrot wydatków — Przepisy krajowe przewidujące zwolnienie z podatku jedynie takich wynagrodzeń, które zostały wypłacone przez osoby prawne prawa publicznego mające siedzibę w państwie członkowskim.

Sentencja

- 1) *Działalność nauczania wykonywana przez podatnika z państwa członkowskiego na rzecz osoby prawnej prawa publicznego, w tym wypadku uniwersytetu znajdującego się w innym państwie członkowskim, jest objęta zakresem stosowania art. 49 WE, nawet jeśli jest ona wykonywana jako działalność dodatkowa i quasi-honorowa.*
- 2) *Ograniczenie w swobodnym świadczeniu usług polegające na tym, że zgodnie z uregulowaniem krajowym zwolnienie od podatku dochodowego dotyczy jedynie wynagrodzeń za działalność nauczania wykonywaną jako działalność dodatkową, które to wynagrodzenia są wypłacane przez uniwersytety będące osobami prawnymi prawa publicznego i mające siedzibę na terytorium kraju, a nie dotyczy wynagrodzeń, które są wypłacane przez uniwersytet mający siedzibę w innym państwie członkowskim, nie jest uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego.*
- 3) *Istnienie kompetencji państw członkowskich do decydowania o organizacji swoich systemów edukacyjnych nie skutkuje tym, że uregulowanie krajowe, które zastrzega zwolnienie podatkowe podatnikom wykonującym działalność na rzecz lub na zlecenie krajowych uniwersytetów publicznych, jest zgodne z prawem wspólnotowym.*

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja) — Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR) przeciwko Administration des douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED)

(Sprawa C-314/06) (¹)

(Dyrektywa 92/12/EWG — Podatki akcyzowe — Oleje mineralne — Ubytki — Zwolnienie z podatku — Siła wyższa)

(2008/C 51/29)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation — Francja

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR)

Strona pozwana: Administration des douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation — Wykładnia art. 14 ust. 1 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. L 76, str. 1) — Zwolnienie z podatku przewidziane w ramach systemu zawieszenia dla ubytków wynikających z czynników losowych lub siły wyższej jedynie wówczas, gdy ubytki wynikają z właściwości produktu i powstały w trakcie procesu produkcji przetwarzania, składowania i transportu — Stosowanie tego zwolnienia do ubytku produktu naftowego następującego w wyniku wycieku, a następnie pęknięcia rurociągu eksploatowanego przez właściciela składu.

Sentencja

- 1) *Pojęcie „siła wyższa” w rozumieniu art. 14 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, zmienionej przez dyrektywę Rady 94/74/WE z dnia 22 grudnia 1994 r., obejmuje okoliczności niezależne od właściciela składu, nadzwyczajne i nieprzewidywalne, których konsekwencji nie można było uniknąć, pomimo dochowania w tym celu należytej staranności. Przesłanka, zgodnie z którą okoliczności powinny być niezależne od właściciela składu, nie ogranicza się do okoliczności zewnętrznych wobec niego w sensie materialnym lub psychicznym, lecz obejmuje również okoliczności, które w sposób obiektywny jawią się jako wychodzące spod kontroli właściciela składu lub jako znajdujące się poza sferą jego odpowiedzialności.*
- 2) *Ubytki dotyczące części produktów, które wyciekły z rurociągu, wynikające ze stanu ciekłego tych produktów oraz z właściwości podłoża, na które wyciekły, które to okoliczności przeszkodziły ich odzyskaniu, nie można uznać za „ubytki powstałe w skutek właściwości produktów” w rozumieniu art. 14 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy 92/12, zmienionej przez dyrektywę 94/74.*

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2006.